

Lieta C-746/23

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2023. gada 5. decembris

Iesniedzējtiesa:

Consiglio di Stato (Itālija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2023. gada 29. novembris

Apelācijas sūdzības iesniedzēji:

Cividale SpA

Flag Srl

Atbildētāji apelācijas instancē:

Ministero dello Sviluppo Economico

*Direzione Generale per l'incentivazione delle attività
imprenditoriali del Ministero dello Sviluppo Economico*

*Dipartimento per lo sviluppo e la coesione economica del Ministero
dello Sviluppo Economico*

*Direzione Generale per l'incentivazione delle attività
imprenditoriali del Ministero dello Sviluppo Economico-Divisione
X*

Otra lietas dalībniece:

Fonderia di Torbole SpA

Pamatlietas priekšmets

Apelācijas sūdzība par *T.A.R. per il Veneto* [Veneto Reģionālās administratīvās tiesas] spriedumu Nr. 00118/2019, ar kuru tika noraidīta sabiedrības *Flag s.r.l.*

celtā prasība atcelt 2013. gada 29. maija rīkojuma Nr. 1303, ar ko *Ministero dello Sviluppo Economico* [Ekonomikas attīstības ministrija], pretēji tam, kas bija provizoriski atzīts ar iepriekšēju paziņojumu, atļāva izmaksāt minētajai sabiedrībai tikai 200 000,00 EUR kā atbalstu par šīs sabiedrības dalību metālliešanas nozares racionalizācijas programmā.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu saskaņā ar LESD 267. pantu *Consiglio di Stato* [Valsts padome] lūdz interpretēt jēdzienu “valsts atbalsts” LESD 107. un 108. panta, kā arī Padomes Regulas (ES) Nr. 659/1999 izpratnē, lai pareizi klasificētu atbalstu, kas paredzēts it īpaši *decreto ministeriale n. 73/2004* [Ministrijas dekrēta Nr. 73/2004] 2. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā.

Prejudiciālie jautājumi

[1] Vai tāds pasākums kā tas, ko reglamentē valsts tiesiskais regulējums, kas minēts [šī rīkojuma par prejudiciālā jautājuma uzdošanu sākotnējās redakcijas] 20. punktā, un it īpaši pasākums, kas paredzēts Ministrijas dekrēta Nr. 73/2004 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā, ir kvalificējams kā “atbalsts” atbilstoši LESD 107. un 108. pantam, kā arī Padomes 1999. gada 22. marta Regulai (ES) Nr. 659?

[2] Vai tāds pasākums kā tas, ko reglamentē valsts tiesiskais regulējums, kas minēts [šī rīkojuma par prejudiciālā jautājuma uzdošanu sākotnējās redakcijas] 20. punktā un it īpaši pasākums, kas paredzēts Ministrijas dekrēta Nr. 73/2004 2. panta 2. punkta b) apakšpunktā, ir kvalificējams kā “atbalsts” atbilstoši LESD 107. un 108. pantam, kā arī Padomes 1999. gada 22. marta Regulai (ES) Nr. 659?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Līgums par Eiropas Savienības darbību, it īpaši: 107. un 108. pants.

Padomes Regula (ES) Nr. 659/1999 (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 659/1999”) un it īpaši: 2., 3. un 8. pants.

Komisijas paziņojuma par valsts atbalsta tiesību normu piemērošanu valstu tiesās (OV 2009, C 85, 1. lpp. un turpmākās; turpmāk tekstā – “2009. gada paziņojums”).

Komisijas 2016. gada 19. jūlija paziņojums C 262/1 par valsts atbalsta jēdzienu (turpmāk tekstā – “Paziņojums C 262/1”), it īpaši: 4. nodaļas 66.–69. punkts.

Atbilstošās valsts tiesību normas

Legge del 12 dicembre 2002, n. 273 [2002. gada 12. decembra Likums Nr. 273] (turpmāk tekstā – “Likums Nr. 273/2002”); it īpaši 12. pants, ar ko uzsāk čuguna un tērauda lietu rūpniecības nozares racionalizācijas programmu, kas īstenojama saskaņā ar *Ministro delle attività produttive* [Ražošanas darbību ministrijas] dekrētā noteiktajām metodēm un kritērijiem un atbilstoši Eiropas Savienības tiesību aktiem par valsts atbalstu ir vērsta uz vairāku mērķu sasniegšanu, tostarp: “*a) veicināt labāku ražošanas kvalifikāciju, tostarp reorganizējot ražošanas jaudas un attīstot labvēlīgus apstākļus tās koncentrācijai uzņēmumos ar augstāku konkurētspējas līmeni*”.

Decreto del Ministero delle Attività Produttive del 13 gennaio 2004, n. 73 [Ražošanas darbību ministrijas 2004. gada 13. janvāra dekrēts Nr. 73] (turpmāk tekstā – “Ministrijas dekrēts Nr. 73/2004”); it īpaši:

2. pants, saskaņā ar kuru: “*1. Ņemot vērā, ka ražošanas sistēmā pastāv ražošanas jaudas pārpalikums, nozares reorganizēšanai tiek atbalstītas ražošanas ciklu veidojošo iekārtu un mašīnu fiziskas iznīcināšanas programmas, tādējādi slēdzot ražotni [..]*.”

2. Atbalsta pasākums attiecas uz lielāko no divām vērtībām, kas paredzētas ES 2002. gada 7. marta paziņojumā C(2002)315: “bruto segums pie fiksētām izmaksām” – “iznīcināšanai paredzēto iekārtu atlikusī vērtība”, un tiek piešķirts:

a) 100 % apmērā, ja ražošanas jaudas samazināšana notiek pēc uzņēmumu apvienošanās vai pēc vienošanās starp metālliešanas uzņēmumiem, kurās cita starpā ir paredzēts atbilstošs nodarbinātības problēmu risinājums. Proti, metāllietuvei, kura pārņem slēgto ražošanu, ir jāpierāda, ka tā vidēji pēdējos trijos apstiprinātajos finanšu pārskatos ir sasniegusi pozitīvus ROS rādītājus. Šādu sertificēšanu ir jāveic revidentu uzņēmumam. Ar nozares tehniskā speciālista novērtējumu ir arī jāpierāda spēja ar savām iekārtām saražot darbību izbeigušās metāllietuves produkciju;

b) 60 % apmērā no tā maksimālā apjoma, kad ražošanas jauda tiek tikai samazināta.

3. Iepriekšminētās vērtības tiek noteiktas šādi:

a) iekārtu rentabilitātes bruto seguma diskontētā vērtība pēdējo trīs gadu periodā no 2000.–2002. gadam; rūpniecības uzņēmuma bruto seguma noteikšanai tiek ņemti vērā tikai ieņēmumu un izmaksu posteņi pirms pamatdarbības rezultāta, tādējādi izslēdzot gan finanšu, gan ar pamatdarbību nesaistītos elementus;

b) iznīcinājamo iekārtu atlikusī uzskaites vērtība bez amortizācijas uz 2002. gada 31. decembri.

4. *Vērtības tiek noteiktas ar tehnisku novērtējumu, ko veic specializēta kredītiestāde [..].*

5. Pieteikuma iesniedzējiem uzņēmumiem ir arī pienākums:

a) veikt finanšu pārskatu pārklasificēšanu, ko sagatavo revidentu uzņēmums saskaņā ar D pielikumā pievienoto shēmu;

b) iekārtu iznīcināšanas programmās paredzēt atbilstošu paredzamo nodarbinātības problēmu risinājumu;

c) iznīcināt iekārtu, uz kuru attiecas stimulš, viena gada laikā pēc šo noteikumu publicēšanas Gazzetta Ufficiale della Repubblica italiana [Itālijas Republikas Oficiālajā Vēstnesī];

d) lai saņemtu atbalstu 100 % apmērā, iesniegt vienošanos, kas parakstīta ar uzņēmumu, kurš spēj veikt apturēto ražošanu, un kas ietver šī panta 2. punkta a) apakšpunktā prasīto informāciju.

6. Ražotņu iznīcināšana sastāv no C pielikumā norādīto iekārtu daļu sagriešanas ar liesmu. Šo darbību izmaksas tiek atskaitītas no lūžņu pārdošanas ieņēmumiem.

7. *Īpašas komisijas, kas izveidotas ar Uzņēmumu stimulēšanas koordinēšanas ģenerāldirektora dekrētu, veic ražotņu iznīcināšanas pārbaudi. [..].*

8. *Ieņēmumi, ko pieteikuma iesniedzēji uzņēmumi gūst no metāllūžņu pārdošanas, atskaitot izmaksas, kas radušās saistībā ar griešanu ar liesmu un ražotņu nojaukšanu, tiek nodoti ar iemaksu valsts budžeta ieņēmumos un jebkurā gadījumā pēc pilna par iekārtu iznīcināšanu piešķirtā atbalsta saņemšanas. [..]”;*

7. pants: “1. *Uzņēmumiem, kuri veic čuguna un tērauda lietuvju darbību un vēlas saņemt 2002. gada 12. decembra Likuma Nr. 273 12. pantā paredzēto atbalstu a) apakšpunktā norādītajam mērķim, ir jāatbilst šādām prasībām:*

a) *tie ir reģistrēti Uzņēmumu reģistrā; tostarp arī uzņēmumi, kas radušies tādu uzņēmumu apvienošanās, pievienošanas vai sadalīšanas rezultātā, kuriem bija juridiskas personas statuss pirms 2000. gada 1. janvāra; tostarp arī ražotnes, kas veic pilnu lietuvju ražošanas ciklu, arī tad, ja tās pieder tam pašam uzņēmumam;*

b) *tie nav mainījuši ražošanas mērķi un iekārtu struktūru pēc 2002. gada 1. janvāra;*

c) *līdz 2001. gada 31. decembrim tie ir regulāri ražojuši produkciju, kas sertificēta ar nozares eksperta, kurš reģistrēts tiesas iecelto ekspertu reģistrā, zvērinātu novērtējumu;*

d) *tie ir iznīcināmo iekārtu īpašnieki pieteikuma iesniegšanas dienā;*

e) *pret tiem nav uzsākta bankrota vai maksātnespējas procedūra[..]”;*

9. pants: “1. *Sabiedrībām, kuras saņem atvieglojumus, ir aizliegts atjaunot apturēto ražošanas jaudu nākamajos piecos gados pēc maksājuma datuma.*”

2. Ja netiek ievēroti 1. punkta noteikumi, attiecīgie uzņēmumi zaudē tiesības uz atvieglojumiem tādā apmērā, kādā tie ir atjaunojuši ražošanas jaudu, un tiem ir pienākums atgriezt atbilstošu atbalsta daļu, ieskaitot likumiskos procentus un pārvērtēšanu.

3. Šī dekrēta 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētās starpuuzņēmumu vienošanās neievērošanas gadījumā attiecīgais uzņēmums zaudē tiesības uz lielāko atbalstu.

4. Saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem iepriekšējo punktu noteikumi attiecas uz mātesuzņēmumiem, meitasuzņēmumiem vai uzņēmumiem, kas jebkādā veidā saistīti ar uzņēmumiem, kuri saņem minētos atbalstus.

5. Piešķirto atbalstu atsauksana ir paredzēta arī gadījumos, kas noteikti 1998. gada 31. marta Likumdošanas dekrēta Nr. 123 9. pantā”.

Decreto ministeriale del 6 febbraio 2006 [2006. gada 6. februāra Ministrijas dekrēts], kas publicēts 2006. gada 13. februāra *Gazzetta Ufficiale* Nr. 36 (turpmāk tekstā – “2006. gada Ministrijas dekrēts”); it īpaši:

1. pants, kurā atkārtoti norādīts, ka Ministrijas dekrēta Nr. 73/2004 2. pantā paredzētais atbalsts ir kompensācija par iekārtas bilances vērtības zudumu, ko radījusi uzņēmuma pievienošanās ar Likumu Nr. 273/2002 uzsāktajai reorganizācijas programmai;

2. punkts, saskaņā ar kuru šī kompensācija tiek izmaksāta “*pēc sabiedrības izslēgšanas no “Uzņēmumu reģistra” saskaņā ar codice civile [Civilkodeksa] 2495. pantu vai arī – attiecībā uz uzņēmumiem, kuriem ir vairākas darbības nozares – pēc lietuves darbības nozares nodošanas citai jaundibinātai sabiedrībai, kura pēc tam, kad ir izbeigtas ar ražotņu fizisko iznīcināšanu saistītās darbības un saistības, pārtrauc savu darbību. Jebkurā gadījumā kompensāciju nevar izmaksāt, ja ražotnes netiek iznīcinātas viena gada laikā pēc dekrēta publicēšanas Gazzetta Ufficiale della Repubblica italiana”;*

3. pants, kurā atkārtoti norādīts, ka atbalsta pasākums tiek noteikts saskaņā ar Ministrijas dekrēta Nr. 73/2004 2. panta 3. punktu.

Decreto-legge del 31 dicembre 2007, n. 248 [2007. gada 31. decembra Dekrētlikums Nr. 248], kas pārveidots ar *legge del 28 febbraio 2008, n. 31* [2008. gada 28. februāra Likumu Nr. 31] (turpmāk tekstā – “Dekrētlikums Nr. 248/2007”); it īpaši 51.e pants, kurā atkārtoti norādīts, ka atbalsts, kas piešķirts saskaņā ar Likuma Nr. 273/2002 12. panta 2. punktu, tiek izmaksāts 2006. gada Ministrijas dekrētā noteiktajā veidā “*ar nosacījumu, ka tiek veikta tehniskā novērtēšana, lai pārbaudītu uzņēmuma saistību nodrošinājuma atbilstību saskaņā ar Civilkodeksa 2740. pantu*”.

Decreto del MISE del 17 aprile 2009 [2009. gada 17. aprīļa Ekonomikas attīstības ministrijas dekrēts] (turpmāk tekstā – “2009. gada Ministrijas dekrēts”), kurā atkārtoti atbalsta, kas piešķirts saskaņā ar Likuma Nr. 273/2002 12. panta 2. punktu, iepriekš minēto aprēķināšanas metodi.

Īss lietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 2004. gada 18. jūnijā sabiedrība *Flag s.r.l.*, kura darbojas čuguna un tērauda lietuvinu nozarē un pilnībā pieder *Cividale s.p.a.*, iesniedza pieteikumu *MISE* [Ekonomikas attīstības ministrija], lai saņemtu 100 % apmērā atbalstu, kas paredzēts Likuma Nr. 273/2002 12. pantā un Ministrijas dekrēta Nr. 73/2004 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā (turpmāk tekstā – “izskatāmais atbalsts”). Minētā sabiedrība plāvoja izbeigt darbību vienā no tās ražotnēm un noslēgt starpuņēmumu vienošanos ar *Cividale Spa* paredzamo nodarbinātības problēmu atrisināšanai.
- 2 Pēc tam, kad bija pabeigta novērtēšana, lai noteiktu iznīcināmās iekārtas vērtību, *MISE* ar 2006. gada 14. septembra paziņojumu provizoriski noteica, ka sabiedrībai *Flag s.r.l.* izmaksājama atbalsts ir 1 645 365,58 EUR. Ministrija arī precizēja, ka šī atbalsta izmaksa ir atkarīga, pirmkārt, no pārbaudes par iekārtas iznīcināšanu, ko veic īpaša ministrijas komisija, un, otrkārt, no likvidējamās uzņēmuma daļas nodošanas citam uzņēmumam, kas izveidots vienīgi tādēļ, lai nodrošinātu attiecīgās iekārtas iznīcināšanu.
- 3 Ar 2006. gada 28. decembra aktu sabiedrība *Flag s.r.l.* nodeva iznīcināšanai paredzēto uzņēmuma daļu sabiedrībai *Flag Fonderia Acciaio Marcon s.r.l.*, kas bija nodibināta, lai iznīcinātu attiecīgo iekārtu, pārdotu metāllūžņus un pārskaitītu iegūtos ieņēmumus valsts budžetā. Pēc tam šī sabiedrība tika likvidēta un izslēgta no uzņēmumu reģistra.
- 4 *Cividale S.p.A.* kā vienīgais palikušais akcionārs, lūdza *MISE* izmaksāt atbalstu tādā apmērā, kāds bija noteikts 2006. gada 14. septembra paziņojumā.
- 5 Ar 2013. gada 29. maija rīkojumu Nr. 1303 (turpmāk tekstā – “apstrīdētais rīkojums”) *MISE* tomēr atļāva izmaksāt tikai 200 000,00 EUR, piemērojot noteikumus par neliela apmēra valsts atbalstu (t.s. “*de minimis* atbalsts”).
- 6 *Cividale s.p.a.* un *Flag s.r.l.* apstrīdēja šo rīkojumu *T.A.R. per il Lazio* [Lacio Reģionālajā administratīvajā tiesā], cita starpā norādot uz samērīguma, pamatotības un tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpumu, kā arī uz apstrīdētā rīkojuma neracionalitāti un pamatotības trūkumu, jo *MISE* nekad nebija minējusi, ka saskaņā ar noteikumiem par valsts atbalstu attiecībā uz izskatāmo atbalstu pastāv paziņošanas procedūras Eiropas Komisijai, kā arī nebija saistījusi atbalsta izmaksu ar minētās paziņošanas procedūras iznākumu. Tās apgalvoja arī, ka ir pārkāpts LESD 107. un 108. pants un Regula Nr. 659/1999, jo izskatāmais atbalsts nebija valsts atbalsts, bet tikai kompensācija, kas neradīja nekādu ekonomisku priekšrocību.

- 7 *MISE* vērsās tiesā, norādot, ka 2003. gada 24. septembrī tā saskaņā ar Regulu Nr. 659/1999 “mēģināja” paziņot Eiropas Komisijai ar izskatāmo atbalstu saistītos noteikumus, bet pēc papildu informācijas pieprasījuma, ko Komisija nosūtīja 2003. gada 21. novembrī, ministrija secināja, ka Komisija pieņems negatīvu lēmumu, un tādēļ nolēma atteikties no procedūras.
- 8 Ar spriedumu Nr. 00118/2019 *T.A.R. per il Veneto*, kurā notika lietas izskatīšana pirmajā instancē pēc tam, kad *T.A.R. per il Lazio* bija atzinusi sevi par nekompetentu, noraidīja iepriekš minēto sabiedrību prasības. Kaut arī minētā tiesa kritizēja *MISE* rīcību jautājuma risināšanā ar Eiropas Komisiju, tā norādīja, ka bez iepriekšēja Komisijas lēmuma minēto sabiedrību pieprasīto atbalstu nevarēja izmaksāt. Tāpēc sabiedrības šo spriedumu pārsūdzēja iesniedzējtiesā *Consiglio di Stato*.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 9 Apelācijas sūdzības iesniedzējas sabiedrības apgalvo, ka attiecīgais atbalsts neesot kvalificējams kā valsts atbalsts, jo nepastāv LESD 107. pantā paredzētie nosacījumi, vairāku iemeslu dēļ. Pirmkārt, ņemot vērā, ka izskatāmā atbalsta izmaksa ir atkarīga no ražotņu galīgas iznīcināšanas un subjekta, kuram tās pieder, likvidācijas, atbalsts nevarētu kropļot konkurenci, jo tas tiek izmaksāts subjektam, kurš vairs nav attiecīgā tirgus dalībnieks. Izskatāmais atbalsts tātad bija tikai kompensācija par šī subjekta ražošanas jaudas zudumu. Visbeidzot, izskatāmā atbalsta summa saskaņā ar Ministrijas dekrētos noteiktajiem aprēķināšanas kritērijiem bija ievērojami zemāka par iznīcinātās iekārtas vērtību, ņemot vērā tās ražošanas jaudu.
- 10 Apelācijas sūdzības iesniedzējas sabiedrības apgalvo arī, ka *T.A.R. per il Veneto* ir kļūdaini nolēmusi, ka valsts atbalsta jēdziena interpretācijā valsts tiesa nevar aizstāt Eiropas Komisiju, kā paredzēts 2009. gada paziņojumā, it īpaši, kad, tāpat kā šajā lietā, nav Eiropas Komisijas atzinuma, jo netika veikta paziņošanas procedūra.
- 11 *MISE* vērsās tiesā, lūdzot noraidīt apelācijas sūdzību un apstiprināt pārsūdzēto spriedumu. Tā apstiprināja, ka attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējām sabiedrībām, kā arī uz 13 citiem uzņēmumiem tā bija provizoriski atzinusi izskatāmā atbalsta samaksu, bet pēc tam izvēlējās minēto atbalstu atsaukt, aizstājot to ar atbalstu 200 000,00 EUR robežās, jo nebija “pārlicināta” par izskatāmā atbalsta saderību ar Eiropas Savienības noteikumiem par valsts atbalstu. *MISE* arī apstiprināja, ka tās rīcībā vairs nav neviena *MISE* vai Eiropas Komisijas sagatavota dokumenta par tās “mēģinājumu” paziņot Komisijai izskatāmajam atbalstam piemērojamos noteikumus.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 12 *Consiglio di Stato* apšaubā, ka attiecīgo atbalstu var kvalificēt kā valsts atbalstu LESD 107. un 108. panta izpratnē un līdz ar to ka uz to attiecas pienākums paziņot Eiropas Komisijai. Atbilde uz šo jautājumu ir būtiska pamatlietā, kurā tiek apstrīdēti pasākumi, kas veikti, balstoties uz pieņēmumu, ka izskatāmais atbalsts ir valsts atbalsts, lai gan šajā ziņā nav nekāda Eiropas Komisijas lēmuma.
- 13 Iesniedzējtiesa, kaut arī tā atzīst, ka izskatāmā atbalsta saderības pārbaude ir tikai Eiropas Komisijas kompetencē, apstiprina, ka LESD 107. un 108. panta un Regulas Nr. 659/1999 piemērošanas nolūkā svarīga nozīme ir jēdzienam “valsts atbalsts”, kas ir autonomš jēdziens; tā apstiprina, ka pienākums iepriekš paziņot Komisijai ir tikai par tādu pasākumu, kurš ir objektīvi kvalificējams kā valsts atbalsts.
- 14 Pamatojoties uz Komisijas paziņojuma Nr. 262/1 66.–69. punktu, kā arī uz ES Tiesas judikatūru, iesniedzējtiesa atgādina, ka valsts atbalsts ir jebkāda veida labums, kas dod priekšrocības, arī netiešas, uzņēmumam neatkarīgi no tā, vai šis labums ir finansiāls atbalsts, nodokļu atvieglojumi vai citi atvieglojumi, kas atbrīvo uzņēmumu no izdevumiem, kuri parasti tiek segti no uzņēmuma budžeta (skat. Tiesas spriedumus 1974. gada 2. jūlijs, lieta C-173/73, un 1999. gada 5. oktobris, lieta C-251/97). Proti, saskaņā ar Tiesas judikatūru, ja atbalstam ir šādas iezīmes, tad nav nekādas nozīmes apstāklim, ka pasākumam ir sociāli vai nodokļu mērķi: šajā ziņā tika klasificēti kā valsts atbalsti arī bankas garantiju piešķiršana, ko uzņēmums citādi nebūtu saņēmis, un zemes nodošana par atvieglotām cenām (skat. Tiesas spriedumus 1998. gada 2. februāris, lietas 67, 68 un 70/85; 1991. gada 21. marts, lieta C-303/88; 1999. gada 19. maijs, lieta C-6/97; 1990. gada 21. marts, lieta C-142/87, un 2003. gada 10. aprīlis, lieta T-366/00). Taču minētais jēdziens neietver atbalstus, kas piešķirti konkrētiem uzņēmumiem, lai kompensētu papildu izmaksas, kas saistītas ar sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību izpildi, kā arī vispārējus pasākumus, kas nedod priekšrocības īpašiem konkrētiem uzņēmumiem vai ražotājiem (skat. Tiesas spriedumus 2001. gada 22. novembris, lieta C-53/00, un 2003. gada 24. jūlijs, lieta C-280/00).
- 15 *Consiglio di Stato* atzīmē arī, ka pastāv ES regulas, kurās ir paredzēti *a priori* atļauti valsts atbalsti, tātad bez pienākuma iepriekš paziņot Komisijai: tie ir pasākumi, kas paredzēti, lai palielinātu ieguldījumus vai citā veidā sekmētu saņēmēja uzņēmuma darbību un saglabātu tā dzīvotspēju. Taču izskatāmā atbalsta gadījums ir atšķirīgs, jo tas tiek izmaksāts tikai pēc ražotņu materiālas iznīcināšanas un vienlaicīgas iznīcinātās ražotnes īpašnieka un atbalsta saņēmēja saimnieciskās darbības izbeigšanas.
- 16 Saskaņā ar *Consiglio di Stato* viedokli pēdējais apsvērums attiecas arī uz situāciju, kas paredzēta Ministrijas dekrēta Nr. 73/2004 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā, saskaņā ar kuru, uzņēmumam, kurš izbeidz ražošanas ciklu, ir jānoslēdz vienošanos ar citiem uzņēmumiem, lai saglabātu nodarbinātību un izbeigto

ražošanu. Proti, šādā gadījumā valsts tiesību aktos nav atļauts, ka atbalsts tiek piešķirts uzņēmumam, kas iepriekš vienojoties ar uzņēmumu, kurš likvidē iekārtu, apņemas pārņemt šī uzņēmuma ražošanas jaudu un tajā nodarbinātos darbiniekus. Turklāt, subjektam, kurš saņem izskatāmo atbalstu, ir liegts atjaunot ražošanas jaudu piecus gadus pēc maksājuma saņemšanas.

- 17 Iesniedzējtiesa atzīst, ka ES noteikumi valsts atbalsta jomā ietver dažus atbalsta pasākumus, kuri tāpat kā izskatāmais atbalsts tiek piešķirti gadījumā, ja saņēmējs uzņēmums samazina ražošanu, tostarp it īpaši lauksaimniecības uzņēmumiem piešķirtais atbalsts saistībā ar tā saukto “obligāto zemes atstāšanu atmatā”, un ar Regulu (EEK) Nr. 2078/92 izveidotie atbalsti. Tomēr šī tiesa norāda, ka šiem minētajiem pasākumiem ir iepriekš noteikts ilgums un tie neietver ne ražošanai paredzēto aktīvu iznīcināšanu, ne saņēmēja uzņēmuma likvidēšanu.
- 18 Vienlaikus *Consiglio di Stato* norāda, ka izskatāmais atbalsts, ja tas tiek izmaksāts 100 % apmērā saskaņā ar Ministrijas dekrēta Nr. 73/2004 2. panta 2. punkta a) apakšpunktu, rada vairākas problēmas. Proti, ar vienošanos, ko pieteikuma iesniedzējs uzņēmums noslēdz ar citiem uzņēmumiem par ražošanas pārņemšanu un nodarbinātības problēmu atrisināšanu, visi uzņēmuma klienti varētu tikt nodoti tikai vienam citam uzņēmumam, kurš tādējādi iegūtu priekšrocības klientu un apgrozījuma ziņā. Šādas vienošanās it īpaši, ja tās ir saistītas ar reālu apvienošanos, varētu tikt uzskatītas par uzņēmumu koncentrāciju, kas principā varētu ietekmēt konkurenci. *Consiglio di Stato* uzsver arī, ka izskatāmā atbalsta noteikumos nav ietverta valsts un Eiropas tiesību aktu drošības klauzula attiecībā uz koncentrācijām. Taču šāda problēma nepastāvētu gadījumā, kas paredzēts Ministrijas dekrēta Nr. 73/2004 2. panta 2. punkta b) apakšpunktā, kurā nav paredzēta vienošanās ar citiem uzņēmumiem un līdz ar to visi klienti, ko atstāj uzņēmums, kurš izbeidz ražošanas ciklu, tiek brīvi sadalīti starp nozares uzņēmumiem.